

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum i Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
-100 Toruń, ul. Podmiejska 93, tel. 0048 56 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl; www.zawacka.pl

Lycopodium 2015

proszę
Kierownik
Jana Makowskiego

AK KG
Kedyu

† 1990

STADNICKA Stefania

zaw. Generowa
pn. "Stefa"

2609₁ / VSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — STADNICKA Stefania

zam. Górszowa

ps. „Stefa”

T. 2609/wsk

I/1. Relacja ✓ k. l. s. 1-2

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację —

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne. —

IV. Korespondencja —

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓

VI. Fotografie brak

I/1 Relacje

- Biogram Stefani Geveszowej z d. Stadnicka ps. „Stefa” oprac. przez E. Kwasnowolską, 2000, rkp., rkp., kopia, k. 1, s. 1-2 oraz 2 egz.

Biogram Stefani GERESZOWEJ, z d. Stadnicka, ps.

"Stefa"

W czasie okupacji Stefania STADNICKA

Ur. około 1905 r. - zmarła 30.VII.1990 r. w Warszawie.

pochowana Bródno, kwat. 108 W.

Pielęgniarka z wykształcenia i zawodu. Przed wojną w latach trzydziestych pracowała w Sanatorium Dziecięcym w Zakopanem na Bystrem. W latach 1938- 1942 była pielęgniarką w internacie szkoły im. Cecylii Plater-Zyberkówny w Warszawie, ul Piusa XI /Piękna/ 24.

W okresie okupacji nadal pracowała w szkole C. Plater-Zyberk i jako pielęgniarka, i jako kierowniczka internatu, aż do maja 1942 r., do zajęcia gmachu przez Niemców.

Do tajnej Organizacji Wojskowej, później ZWZ/AK została przyjęta w lutym 1940 r., wprowadzona przez p. Wandę Kirchmayer. Zaprzysiężna. Pracowała w konspiracji jako łączniczka. Pierwszym powierzonym jej zadaniem było zdobycie jak największej ilości metryk osób zmarłych. W tym zakresie dużej pomocy udzielił jej ks. Stefan Piotrowski, wieloletni katecheta szkoły ^{im. Cecylii} Plater-Zyberk. Równocześnie "Stefa" pełniła funkcje kolporterki prasy podziemnej. (- p. B. Kosielski, p. Maria Jezierska, p. Wistocki, p. Kirchmayer) Po aresztowaniu kilku osób, z którymi miała kontakt, pełniła nadal funkcje łączniczki w innej grupie, zawoziła na prowincję, m. in. do Białej Podlaskiej, Skierniewic, Siedlec różne paczki i pisma. Stamtąd przywoziła meldunki. Podlegała p. Antoniemu „Łodeckiemu” „Rogałskiemu”, meldunka składana też w tym okresie bezpośrednio „Irmie” - Annie Mazurkiewiczowej.

Posredniczyła w spotkaniach konspiracyjnych, znajdując odpowiednie lokale, m. in. ptk. „Radość” z p. A. „Łodeckim”, p. Andrzejem Rybickim („Maciej”) i in. Spotkania te odbywały się najczęściej w mieszkaniu Później została przeniesiona do oddziału Kedywu przy KG/AK -

na początku 1943 r. Nadal pełniła funkcje łączniczki i sekretarki. *Tu bezpośrednim zwierzchnikiem był p. Z. Kłonecki - „Antoni Pokrzywa”, inż. saper.*

Na okres Powstania nie otrzymała przydziału. Podjęła pracę jako pielęgniarka w podziemiach Banku przy ul. Czackiego, róg Traugutta, gdzie zorganizowano punkt opatrunkowy pierwszej ^{Handlowego}

11/2
pomocy dla rannych powstańców. Była to punkt czółówki sanitarnej bat. "Harnaś". Jako lekarz pracował tam - jak pamięta - student medycyny Wacław Sitkowski, obecnie profesor kardiologii. Do najsilniej zapamiętanych dni należy początek września, gdy z Mazowieckiej 4, po zbombardowaniu bombami zapalającymi i burzącymi, przyniesiono wielu rannych. Pamięta też eksplozję goliata tuż przy ścianie gmachu, w którym mieścił się punkt. Po zlikwidowaniu tego odcinka przeszła z grupą powstańców na Czerniaków, gdzie zgłosiła się do dowództwa przy ul. Okrąg 1, do kpt. "Kozłowskiego" - Fryderyka Zolla, znanego jej przedtem z pracy konspiracyjnej. Przydzielona do grupy por. "Jerzego" pracowała przy wyrobie granatów - sidolek. i ich transporcie. Po odejściu części powstańców na Mokotów kanałami została po drodze z rannym i zdołała później z dwoma rannymi łączyć piaskarzy, którzy udzielili im pomocy, przedostać się na Saską Kępe.

~~Zmarła~~ Po wojnie wyszła za mąż za dr. Geresza, po kilkunastu latach owdowiała. Zmarła 30.VII.1990. Pochowana na Bródnie, kwatera 108 K.

Odnaczona Krzyżem Walecznych. Tekst :

"Londyn 27 czerwca 1969.

Łączniczka Stefania Stadnicka. Pseudonim "Stefa".

Przydział: Oddział "Kedywu" KG Armii Krajowej. zgrup.

"Radosław".

Nr. legit. KW 34139. Londyn 30.XII.1949

Za męstwo w służbie bojowej w okresie konspiracji i podczas walk Powstania Warszawskiego odznaczona została przez dowódcę Armii Krajowej rozkazem z 526/BP z 28.IX.1944 r. Krzyżem Walecznych po raz pierwszy."

Odnaczona Krzyżem AK 24.VI.63 Nr 281 -

" Warszawskim Krzyżem Powstańczym.

Informacje oparte na pisemnej relacji Stefani Stadnickiej-Geleszowej /w moim posiadaniu/ i rozmowach w lutym 1988 r.

Opowiedziała Ewa Krasnowolska

T. 2609/WSK

STADNICKA Stefania
zam. Gereszowa
ps. „Stefa”

AK
KG
Kedyw

✓ Nazwiskowe karty informacyjne

TOW
Warszawa

Stadnicka Stefania

- w lutym 1940 wciągnięta do konspir.
przez Wandę Kirchmayer - szefa łączności
TOW. Po jej aresztowaniu podlegała kpt.
Antoniemu Dembowskiemu ps. "Iodecki".
Była kolporterką i łączniczką.

Źródło: S. Mazurkiewicz, "Jan Mazurkiewicz -
- Radosław - Sęp - Zagłoba", s. 160, 161

K.Wojt., 2001.

Gereszowa Stefania

zob. Stadnicka Stefania

Źródło: S. Mazurkiewicz, "Jan Mazurkiewicz -
- Radosław - Sęp - Zagłoba", s.

K.Wojt., 2001.

Tow

Stadnicka - Gereszowa Stetania
Tacznińska Tow w Olsztynie Wlkp - Województwo

St. Mańkiewicz - J. Mańkiewicz „Radosław”
Wlkp 1994 k.w. s. 160

JN-K

STADNICKA Stefania

